

ра. Со всакаш пъти лъкава возбраныхъ ногамъ моймъ, икш да сохрани словеса твоа.

рв. Со съдѣй твойхъ не оуклонихся, икш ты законоположилъ ми еси. Былъ пидозонъ ии въ са
рг. Коль гладка гортанъ моемъ словеса твоа, паче мѣда оустымъ моймъ въногъ ии въ са

рд. Со заповѣдей твойхъ разумѣхъ: сегѡ ради возненавидѣхъ всакъ пъть неправды.

рв. Свѣтилникъ ногама мойма законъ твой, и свѣтъ тезамъ мойми.

рс. Кляхся и поставихъ сохранити съдѣбы правды твоей.

рз. Смиріхся до єблѧ: Гд҃и живи ма по глотвеси твоемъ.

ри. Въльна я оустъ мойхъ, благоволи же Гд҃и, и съдбамъ твоймъ научи ма.

ра. Душа моа въ рѣкѣ твоенѹвнѣ, и закона твоегѡ не заблюхъ.

рї. Положиша грѣшицы сѣть миѣ: и ѿ заповѣдей твойхъ не заблудихъ.

рв. Наслѣдовахъ твѣдѣнїа твоа во вѣкъ, икш радованіе сърдца моегѡ есть.

рв. Приклонихъ сърдце моє отворити прѣданїа твоа во вѣкъ за возданїе.

рг. Законопреступныя возненавидѣхъ, а законъ же твой возлюбихъ.

рд. Помощникъ мой и заступникъ мой еси ты: на словеса твоа оуповахъ.